

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A verbászi reálgymnasium.

acára annak, hogy már pusztá
statistikából sem lehet a me-
gyénkben összezsúfolt gym-
nasiumok sokaságát pártolni:
mégis vannak tekintetek,
melyeknél fogva a verbászi
algymnasiumnak nemcsak lét-
joga, hanem speciális és már rég óta bebizo-
nyodott jótékony hivatása van és marad még
sokáig.

Ez a kis tanintézet együtt öregszik a fo-
lyó századdal. És ily hosszú idő alatt nem volt
képes olyan gyökereket verni, melyek, mint az
életrevaló fát az ő töve, agg éveiben fenállását
biztosíthatnák. Bizonyítja ezt a f. hó 17-re ösz-
szehívott pártfogósági közgyűlés, melyen az in-
tézet léte vagy nem léte felett kell majd dönten.

Azóta megfordultak a viszonyok. E kis
tanintézet ugyan maradt a régi szegény; de a
nemzet ezredéves szunyókálása alatt alaposan
megálmódta, hogy nyelvének, mint összekötő
kapocsnak, elterjesztésére itt az idő. Most vagy
soha!

Azon körülményt az országban dívó kultu-
rális áramlatok mind igazolják, hogy oly kisebb
központokat, melyekből a magyarosodás sugárai
jól szétvezethetők, istápolni és minden áron
megmenteni kell.

Ilyen kulturális hivatása volt és lesz a jö-
vőben is még sokáig a verbászi algymnasium-
nak, még pedig a kultur-egyletek árnyoldalai
nélkül.

Aki ismeri Verbásznak és környékének
viszonyait, az tudni fogja, hogy ott mindig
nagy számmal vannak a környékbeli magyar
falvakból cserébe adott gyermekek, akik ott a
női ágon kizárólag németajku családok körében
egy év alatt úgy megtanulnak németül, mintha
soha életükben más szót nem is hallottak volna.

Természetes, hogy ennek megfelelő számu
német gyermek ugyanazon idő alatt többé-
kevésbé jól elsajátította a magyar nyelvet. Ezen
cserélési hajlandóság, a legújabb idők helyes-
nek ismert jelszavai folytán, csak nyer benső-
ségben és terjedelemben. Egyre nagyobb és
sóvárabb az a népréteg, amely érzi a szüksé-
gét annak, hogy az állam hivatalos nyelvét
apai kötelesség a fiúkra eleven töké gyanánt át-
örökíteni. Viszont magyarjaink sem csinálnak
negatív hazafiságot a német szó nemtanulásá-
ból s egyre jobban terjed az a praktikus néz-
zet, hogy hazánkban és különösen megyénkben
német szó nélkül messze menni nem igen lehet.

És olyan s akkora község, mely oly tiszta
német volna mint Verbász, több e megyében nin-
csen. Viszont olyan községet, vagy várost sem tu-
dunk, amelyben annyian és oly könnyen kapnának
cserét, mint Verbászon. És ez szegényebb sorsu
szülőkre, akik a cserét nemzetgazdászati szem-
pontokból is mérlegelik, éveken át igen nagy
előnyt képvisel.

Mindezeket tekintve, a verbászi algymna-
sium igen fontos kultur-missziót teljesít általa,
hogy a községbeli, művelődésre hajlandóbb ele-
meket nemcsak iskolakönyvek alapján törni
tanítja a magyar nyelvet; hanem évenként 25-30
ottani fiút hoz forgalomba, akik magyar közsé-
gekben egész életükre jó kiejtést és szóbö-
séget szereznek. Ennélfogva csak sajnálattal
kell hallanunk azokat a megdöbbentő híreket,
hogy ezen kis kulturális melegágyat mindun-
talan a megsemmisülés veszélye fenyegeti; mert
szegénységénél fogva, a középiskolai törvény
követelményeinek meg nem felelhet.

Más megyék nyelvterjesztő egyleteket al-
kotnak. Nálunk ilyen akció biztos reakciót
szülne és siker helyett a létező eredményeket
tenné kockára; tehát ilyenek alkotásába komo-
lyan belekapni nem lehet.

De nem is szükséges. Más megyék, akár-
melyik szomszédunkat nézzük, Pestet, Temest
vagy Baranyát, részint maguk tartanak főn
gymnasiumokat, részint bőkezűen segítyezik

egyiket másikat. A mi megyénknek az állam jó-
voltából van három középiskolája, a városoké-
ből kettő, a magából egy se. Nincs is szükség
útnak alkotására, csak ezt a régit, melynek a
megyében három nyakára nőtt öcsce van, ezt
kellene kellemes öregségre érdemesíteni.

Ugy tudjuk, hogy megyénk képvisellete a
kulturális pótdadót elvben elfogadta s tekintve
a szükséges évi összegnek aránylagos csekély-
ségét, talán ki lehetne vinni, hogy ez az intézet
az állami iskolákkal mindenben egyforma nivóra
emeltessék és életrevalóvá tétessék.

Megyénk ezáltal éppen annak a német
elemnek tenne, a hazafiság mellett, nagy szives-
séget, amely elem keresve keresi a külső kap-
csokat is az összeforradásra, mert már szívből
és érzelemben régen összeforradt velünk.

A mozgalom megindítása minden esetre
a verbásziakon áll. Ha apáik, azok a jó, alig
aklimatizált települők, elég emberek voltak száz
év előtt az ezen iskola megteremtése által ta-
núsított szellemmel birni: akkor legyen a mos-
tani megismosodott nemzedék elég tetterős
apáinak örökét megtartani. Tehát: kérvényez-
zünk, deputációzunk, gyűjtünk, táncoljunk,
hangversenyezzünk, ha kell, lutrizunk a ver-
bászi reálgymnasiumért; de meentsük meg.

Ez kötelességünk még az esetre is, ha ke-
vés a siker reménye.

Külügyi reflexiók.

III.

A szeretet azon vonzerő, mely népeket
egyesít és amalgamizál; és nálunk Magyaror-
szágban ez történt a szepesi, bánati és bácska-
i németekkel; sőt a katolikus bun-
yevácok, sokacok és tótokkal is, a
miről 48-iki forradalmunk is bő tanulságot
nyújtott.

Tehát mire volna is ezek expatriálta-
tása is, midőn ezen illető népeink egymagok-
ban is belátják: hogy itt Magyarorszá-
gban külön nemzetet csak nem képezhet-
nek? s mire vezetne különben is nemzeti
aspirációjuk, ha nem arra, hogyha mint né-
metek gerálnak magukat az illetők, izoláltságuk-
ban a többi vegyes fajok között, mint a
szászok is Erdélyben, elcsenevéznének és meg-
vetve lennének honfirtásuktól; holott így büsz-
keségünket képezik éppen a németek, mert
legszorgalmasabb népiünk s a mellett a magyar
hazának hű gyermekei és gyermekeikben szí-
vesen meg is magyarosodnak. Hát felsőmagyar-
országi tótjaink legnagyobb része talán szlá-
vul gerálja magát? Ők szintén jól tudják, hogy
itt Magyarországon külön nemzetet nem képez-
hetnek, — legfőleg a szomszéd oroszokba ol-
vadhathatnak be s ez lehetne talán az ő nemes (?)
ambíciójuknak célja? . . . És ki hinne ily ambi-
ciót a jellemére nézve evangéliumi szelidségű
bunyevác népség s az egyszerű sokac nép-
ről is, melynek még kívánsága sincs; mert
egykorai török alattvalóságához képest, magyar
alattvalósága kielégíti őt teljesen? (De hát mit
keres Bajmokon a magyarevő »Pozor« című
panhorvát lap? Szerk.)

Maradna tehát hátra az oláh, meg a szerb
és ruthen nép; s ezek hova tendálhatnak?
Az egyik Oláhországba, a másik Szerbiába
s a harmadik Oroszországba.

S mind a háromnak természetes határai
nem nyitvák-e előttük? s lehet-e enélkül egy
külön nemzetet és határt megvédeni, a midőn
Árpád nemzete igen bölcsen e határokat észak
és kelet felől a kárpáti bevehetlen hegyi
szorosokban s másrésztől délről a Duna
és Száva folyamok elválasztó határait alap-
ította meg?

Hisz ezeket könnyebb megvédeni; s mivé-
leendettek az oláhok és szerbek, ha az egyik Er-
délyt egész a Tiszáig s a másik az ugynevezett
hajdani Vojvodinát egész Halasig elfoglal-
dották?

Azzá, a mivé a forradalom alatt a szerbek
váltak, hogy még lábás jószágaiak sem tudták
megőrizni, hogy a Kunságba át ne szökjenek
s ez aztán olyforma határ lett volna, mint az
oláhoknak — a Tiszáig való előhalá-
dása . . .

Egyik sem lett volna megvédhető s annál-
fogva ezek természetes határokat csak nem
is vehetők; s azért ugy a szerbek, mint az
oláhok aspirációi Magyarország egy némely ha-
táira valószínűségecses humbugok; sőt arra
provokálók, hogy szükség esetében ön-
védelmi szempontból (!) inkább mi foglaljuk
el akár Szerbiát vagy Oláhországot is, ha más-
kép meg nem élhetünk egymás szoms-
zédtságában.

Hát igen is! Árpád nemzete másképp gon-
dolta el egy ország természetes határait.
Északról s keletről a Kárpátok s délről a Duna
folyamot designálta ennek, s hála Istennek,
igy ezer évet is megküzdünk ellenségeink
özönével; pedig hát kicsiny nép vagyunk.

Ki vonná tehát kétségbe őseinknek sok
századokra tekintő bölcsességét? . . .

És ez ellen akarnak a mai szomszéd epi-
gon-népek fellázadni s az ősi magyar erőt meg-
fogyatkozásában is megakasztani?

Bizony a Mária Teréziai nagyszerű magyar
földendülésen is tanulhatnának minden kül- és
belellenségeink, midőn ő a magyar nemzet
mágnásaiban, nemeseiben, de a népben
is egyenlő részvétre talált. És nem győzte-e le
7 ellenségét, melyek egyszerre s együttes erő-
vel törtek reá és szegyeint is vallottak, mivel a
magyar lelkesedés egyetlen gondolatban és szí-
vből, egyesült erővel tört ki és győzött is, mert
győznie kellett páratlan lelkesedésénél fogva.

Hát ha ugy tetszik, csak provokálják
ezt számos ellenségeink bent a hazában és
künn is ezt a mi még számosabb irigyeink, —
kik kicsinylik a mi bátorságunkat és számta-
lanszor igazolt vitézségünket, mert hát csekély
nemzet vagyunk; — s meglássák, hogy a kik
most, ez idő szerint, a német katonai rendszer
alatt kivonták magukat a fegyvervi-
selés terhe alul: csakugy, mint Mária Teré-
zia idejében, egytől-egyig egy tábor-
ban fogunk találkozni; s akkor fogják
megismerni, hogy mire képes az egyesült arisz-
tokratikus ősi név? a régi daliás magyar ne-
messég? a művelt felvilágosodott polgárság? s
az ezek által lelkesített magyar honvéd- és ren-
des hadsereg? s ekkor fogja az ausztriai di-
nasztia is tapasztalni és megismerni, hogy a
magyar nemzet bár kicsiny nemzet, de fölér
számos nagy nemzetek hadseregeivel: mert
bátor és vitéz és a mi legfőbb, hazá-
jáért egytől-egyig elvérzeni is képes.

Antunovits József.

Hirek.

A szabadkai főgymnasiumhoz és nőtanító-
képezdehez érseki biztossá Probojesevits Fülöp ottani
esperes-plébános nevezett ki.

Dr. Rieger Aladár közép-bácskai 5. számú
és Zánkay Gusztáv észak-bácskai 4. számú honvéd-
zászlóaljbeli szabadságot állomány hadnagynak, a
m. kir. honvédség kötelékéből kirendezett kielépésük,
védkötelezettségük teljesítése után, rangjuk megtar-
tása nélkül, megengedettett.

Baja város f. hó 14. én tartott törvényható-
sági közgyűlése Szutrély Lipót szépen és magvasan
megokolt indítványára egyhangúlag elhatározta, hogy
Drescher Ede polgármester arcképét törvényhatósági
költségen megszerzi s tekintettel a polgármesternek a
humans közintézetek létesítése körüli elvélhetlen
érdemére, azt a szegény-menházban függeszti fel.
Ugyanekkor 400 frtot szavaztak meg egy tűzoltói
mászótoronyra.

A palánkai telekkönyvi hatóság kerületére
nézve a jelzálog üzletek felvételére a pesti magyar
kereskedelmi bank Boros Ignácot, a palánkai járási
takarékpénztár könyvelőjét bizta meg.

Bajáról Geiger Károly gyógyszerész, a buko-
vinai „Istensegits”-beliek magyar egyházának és is-
kolájának javára 4 frtot adományozott a B. Hirlapnál.

A verbászi algymnasium pártfogósága f. hó 17-én közgyűlést tart, a melyen az algymnasium főntartása vagy főn nem tartása iránt határoznak. (Fülbe gyűgyel értesülünk, hogy több helybeli pártfogósági tag nem kapott volna meghívót. Ez oly mulasztás, melyért esetleg az ügy szenvedhetne; tehát sürgősen orvoslandó. A szerk.)

Szabadkán Sefaius Simon péksegéd f. hó 10-én egy pisztolylövéssel véget vetett életének. Tettének oka reménytelen szerelem.

Baján Jóó Nándor gabonakereskedő cége bejegyeztetett.

Az újvidéki „Zasztava” szerint Mocsary Lajos és Babes Vincót sok újvidéki szerb üdvözölte a „nemzetiségek jogegyenlőségeért” tartott országgyűlési beszédükért. A „Zasztava” örvendő veszt tudomást e tényről, s a legnagyobb elismeréssel vonatkozóan nevezett képviselők „férfias” fölléptéről, kívánja és óhajtja, hogy az újvidéki szerbek példáját a többi szerbek is kövessék, mert — ugymond a szerb lap — a szerb választóknak, kiknek szívén fekszik a nemzetiségi ügy, be kell bizonyítaniok, hogy Gyurkovics mellett nem foglalnak állást s jogaikból nem engednek, ha mindjárt képviselőik férfias szava ez alkalommal az országgyűlésen nem is volt hallható.

Az ó-morovici önszegélyző egyesület mult évi kimutatása 191,426 frt bevételt, 75000 frt vagyont, 3437 frt 60 kr. tiszta hasznót mutat.

A cservenkai kaszinó a szegénysorsu iskolásgyermekek javára f. hó 23-án tanfűzérkét rendez.

A kulai polgári olvasó-egylet f. hó 27-én saját könyvtára javára zártkörű bált ad.

Szabadkán Schaffer Jakab 3165 frtra b. ingatl. febr. 17-én; Garán Kubatov László 2156 frtra b. ingatl. máj. 13-án elárvereztetnek.

A kulai önkéntes tűzoltó egyesület f. hó 14-én tartotta rendes közgyűlését.

Az új-verbászi ifjuság f. hó 17-én táncal egybekötött hangversenyt rendez. A tiszta jövedelem az ottani algymnasium javára fordítatik.

Az ó-szivaci ifjuság által f. hó 13-án rendezett zártkörű táncvigalom fényesen sikerült.

Kovács Tamás másképen Kovács Tósa a Szemző János zombori birtokos kárára elkövetett lopás után Deszpot-Szent-Ivánról, mint legutóbbi tartózkodási helyéről megszökve, köröztetik.

Vettük az ó- és török-kanizsai takarékpénztár 1885. évi zárszámadását. Összes forgalma: 726,950 frt 39 kr. Tiszta nyereségy 17,041 frt 91 kr.

Szabadkán lovas kaszárnya építése ügyében a napokban szűkebbkörű értekezlet tartatott. A tervezett kaszárnya körülbelül egy millió forintba kerülne, amit a város kölesön útján akar fedezni.

Ó-Kanizsán az ó- és török-kanizsai takarékpénztár az 1886. évi rendes közgyűlését f. hó 24-én tartja meg.

Uj-Szivacon Weiland Jakab ottani lakostól a napokban ismeretlen tettesek 4 darab értékes lovat loptak el.

Az első es. kir. szab. dunagőzhajózási társaság közhírré teszi, hogy tekintve a mindennüni jelzett enyhébb időjárást az árufelvétel minden irányban újból megkezdődik.

Battme János katymári lakosnak istállójából mult hó 28-án fél 11 órakor ismeretlen tettesek két világos pej kancát és egy vastengelyű, új paraszt kocsi, löszerszámot s végre két sürt loptak el.

Szabadkán Jelenly Jolánnak, a helybeli szintársulat elsőrendű tagjának édes anyja folyó hó 9-én elhunyt.

Zsupánszky Pál zombori ügyvéd, kit a magyar földmíveléssel kárára elkövetett csalás gyanúja miatt kiszolgáltattott a bécsi országos törvényszék, f. hó 10-én este érkezett Budapestre két osztrák csendőr kíséretében. Zsupánszky tuvalevőleg négy évi börtönrre ítélték Bécsben, s e büntetését a capo d'istria fogházban tölti. Onnan hozták a fővárosba, hogy a magyar bíróság is leszámolhasson vele. Ügyét Czárán István vizsgálóbíró vette át, ki f. hó 12-én már megkezdte vallatását. A nevezetes rabot külön cellába zárták s elítélésére után visszaküldik az osztrák fogt házba, a honnan büntetésének elszervezése után ismét át veszi a magyar igazságszolgáltatás.

Meghívó. A zombori színház részvénytársasága 1886-ik évi február hó 28-án délelőtti 10 órakor Zomborban a színház-épülethez tartozó új étkésző-teremben VI. rendes közgyűlést tartja, melyre a t. c. részvényesek tisztelettel meghívotnak. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Igazgatósági jelentés 2. A felügyelő bizottság jelentése az 1885. évi számadások megvizsgálásáról s annak alapján ezek jóváhagyása. 3. A felügyelő bizottsági tagok újból választása 3 évre. 4. Az igazgatóság 6 tagjának újból választása 6 évre. 5. Indítványok, melyek azonban 3 nappal a közgyűlés előtt az elnökséghez írásban beérkezettek. Jegyzet. Tisztelettel kérjük a t. részvényeseket — a mennyiben a közgyűlésen személyesen meg nem jelenhetnek — magukat meghatalmazással képviseltetni sziveskedjenek. Zombor, 1886. évi február hó 8-án. A zombori színház részvénytársaság igazgatósága: Szemző s. k., dr. Sztójkovits s. k.

A szabadkai áll. tanítónképezdét Czirfusz Ferenc kir. tanácsos és tanfelügyelő a napokban meglátogatta.

A kulai polgári olvasó-egylet 1886. évi február hó 27-én az olvasó-egylet könyvtár alapja javára zártkörű bált rendez.

Bikityről irják: A bikityi „Olvasókör” f. hó 10-én táncvigalmat rendezett a r. k. iskola javára. A táncvigalom reményen felül sikerült. A főérdemet szeretett jegyzőnk Barits István úr vivta ki magának, aki nem sajnált semminemű fáradozást, hogy a bál fényesen sikerüljön s hogy kellemes és élvezékeny modorával az egész társaságot a legjobb hagulatban tartassa. Dicsérettel érdemel Borovics Jánosné a tánc-teremnek gyönyörű díszítéséért s jó étkekért, valamint Janó bácsi jó italokért. — Felülfizettek, kik fogadják köszönetünket, ezek: Törk János 2 frt 60 kr., Barits István 1 frt, Brandt József 1 frt, Allaga Pál 1 frt, Spielfogel Húgó 1 frt, id. Fullér Lajos 80 kr., Neszmírak Mátyás 40 kr., ifj. Fullér Lajos 40 kr., Bittermann Károly 40 kr., Fullér András 20 kr., Pilaszánovits Péter 20 kr.,

Bittermann László 20 kr., Seultéti László 20 kr., Radányi Péter 20 kr., Müldszütz Mátyás 20 kr., Fazekas Gyula 20 kr., Schverer Lajos 20 kr., Pozsgai Miklós 20 kr., Tomcsányi János 20 kr., Sterk Leopold 20 kr. Az első négyest 42 pár táncolta. Jelen volt hölgyköszorú: Barits Istvánné, Fullér Lajosné, Hervanek Ignác, Brandt Józsefné, Barits Vilma k. a., Antal Ilka k. a., Treuer Mórné, Künsztler Arminné, Schön Abrahamné, Gergits Lukácsné, Törk Jánosné, Dolezsán Ernesztin k. a., Fehérváry Sándorné, Latinovits Lajosné, Tomásovits Ferencné, Steinbeck Józsefné (Borsódról), Neszmírak Mátyásné, Kovács Jozefina k. a. (Rigicáról), Miklósi Pálné és kedves leánya Böske k. a. (Madarasról), Nagy Stipl Riza u. h. (Almásról), Csapláros Jánosné, Deák Flóra k. a., Schmidt Jolán k. a. (Tatabázáról), özv. Bandl Jánosné, Bandl Irma k. a., Bandl Klementina k. a., Kancsár Ilka k. a., Matyuskó Irma k. a. (F.-Szt.-Iván), id. Fullér Lajosné, Freidich Józsefné, Freidich Mariska k. a., Schwarz Matild k. a., Fehérvári Aranka k. a., Grünvald Istvánné, Csepi Laura k. a., Sterk Leopoldné (Bajáról), Schverer Lajosné, Zimmermann Györgyné (Kolluthról), Kuts Adámné, Kuts Mariska k. a. (Csataaljáról), Keresai Károlyné, Keresai Irma k. a. (Dorozsmáról), Bittermann Károlyné, Mildszütz Adolfin k. a. (Szt.-István) stb. stb.

Szabadkán f. é. január hóban született 276, meghalt 153; így tehát a születési esetek száma 123 al multa felül a halálozásokat.

Az orsz. vörös-kereszt-egylet újvidéki fiókja f. hó 17-én táncestélyt rendez.

Mint halljuk szerdán este a polgárság többrendbeli óvációra, a többi közt fáklyászenére, készül.

Szabadkán Vukovits Gábor városi tisztviselő jegyet váltott bajsai Vojnics Sárika kisasszonnyal, bajsai Vojnics János földbirtokos kedves leányával.

Az újvidéki tűzoltó bál tiszta jövedelme 489 frt 84 krt tesz ki.

Fekérettünk a következő sorok közlésére: T. szerkesztő ur! Becses lapjának mult (12.) számában Bács-Bodrogh vármegye régészeti emlékeiről írt könyvecském ismertetése is közzé van téve s abban —y—z jegyű recensens az én dolgozatomat minden dícséző nyilatkozata mellett is „chronologiai hibáktól nem egészen ment”-esnek ítéli. Bizonyíték gyanánt fel is említi bíráló, hogy én a bácsi egyházból azt állítottam, hogy első birtokosai a templáriusok voltak és 1031-ben a minoriták kapták, holott bíráló tudja (amit én állítólag nem tudtam), miszerint a templárius rend csak 1118-ban alakult, tehát 1031. előtt Bács birtokosa gyanánt nem szerepelhetett. Bíráló ez időtani tévedést tollbírásként hajlandó tulajdonítani, pedig nem az. Nem tollbírásként, hanem nagyon is simplex sajtóhiba. Mert az eredetiben nem 1031, hanem 1301. állott. Nem 1031-ben lett tehát (hanem 1301-ben) a bácsi egyház és zárda a minoritáké, mert — hogy a t. bíráló urnak valamit én is megjegyezsek — tudnunk kell, hogy a minoriták nemcsak azért nem nyertették 1031-ben a kérdéses egyházat a templáriusoktól, mivel a templáriusok ekkor még nem léteztek, hanem azért sem (és ez éppen oly fontos), mivel maga a minorita rend sem létezett 1031-ben, hanem csak a XIII. században alakult. Láthatja tehát bírálóm, hogy az általa chronologiai hiba gyanánt felhozott adat nem egyéb egy ártatlan sajtóhibánál. Tisztelettel Dudás Gyula.

Kishegyesen Stern Dávid kézműaustrkereskedő fizetésképtelenné lön.

Az újvidéki árvíz-bizottság a napokban tartotta első alakuló közgyűlését, mely alkalommal a védőtöltések megvizsgálására egy bizottság választott.

A szabadkai pincér-egylet a napokban tartott bálja 496 frt 50 kr. bevételt s 163 frt 39 kr. tiszta jövedelmet eredményezett.

Baján Schleicher Antal városi mérnök f. hó 14-én esküdött örök hűséget Babonyik Etel kisasszonynak.

Pavlovits János montenegrói kultuszminiszter pénteken a 10 órai vónattal városunkba érkezett s már másnap a 11 óraival el távozott. Ugy látszik ökegyelmessége nem találta természetéhez megfelelőleg a zombori levegőt.

Titelből irják: A titeli iskolák tantestülete által az alakulandó „kiseddóvó egylet” javára f. hó 6-án rendezett hangverseny, műkedvelői előadás és táncvigalom fényesen sikerült. E mulatság valóságilag esemény városunkban, mely fényes erkölcsi és anyagi eredményt tekintve, páratlan és méltó volt a buzgó közreműködők, a rendező tantestület, heteken át tartó fáradozásaira, s megérdemelte azt az imponáló lelkes és áldozatkész közönséget, melyhez hasonlót ugy számban, mint minőségben még alig láttak az „Anker” szálloda vihar látott terméi. És ebből kettős tanúságot vonhatunk. Először: Hogy kis városunkban, nem hiányzik a közőj érdekében kifejtendő munkásságra az egészséges szellem, másodsor hogy megjelenik bár közénk korlátokat az élet viszonyai, midőn a humanizmus és közművelődés kívánják áldozatunkat, egygyek tudunk lenni és váltva versenyeznünk a magasabb célok eléréseért. A hangverseny lefolyása a következő volt: A kiváló izléssel összeállított műsort a „Marsailles” nyitá meg, melyet Mársic János polg. iskolai tanár ur vezetése mellett kitünő precizitással énekelte egy 12 tagból álló férfiak s a közönség viharos tapsai között meg is újrázott. A második pont Weber „Oberon”-ja volt, melyet előkelő izléssel, művészi vervevel adtak elő zongorán dr. Nagy K.-né urnő és Ullisperger Antónia k. a. Remek játékukat a közönség szünni nem akaró tapsai követték. Nagy tetszést aratott Radicevics Brankó „Drágy” című, szépségeiben gazdag költeménye, melyet meleg érzellem és nemes pathosszal szavalt Jovanovic Lyubomir ur. Wagner „Tanhäuser”-jéből a „Zarandokok karát” dr. Nagy Kálmán szolgabíró ur játszotta esellon s Mársic János tanár ur kísérette harmoniumon és pedig oly jeles összjátékkal, érzellemmel és zenei hévvel, hogy az elragadt közönség tapsaira még két ponttal kelle megtoldaniok a műsort, a dr. Nagy K. ur által bravourral előadott „Csak egy kis lány van a világon . . .” és „Besztebe draga . . .” dalokkal. Flotow „Stradella” operájából Ullisperger A. k. a. a bécsi konzervatorium volt nevendéke énekelte egy részletet. Kellemes, esengő, iskolázott hangja, izléses előadása, a magasabb műigényekkel bírótak is kielégíthette.

Kitünő szabatosság és eleganciával kísérette zongorán a kisasszonyt dr. Nagy Kálmán urnő. A hangverseny utolsó pontja Székely egy hangulat és dallamteljes „Magyar ábrándja” volt, melyet zongorán dr. Nagy Kálmán urnő adott elő, művészi átérzéssel, finom izléssel és brillians technikával. Elragadó játékkában kulminált a hangverseny egész sikere. Szinre került Almásynak „A miniszterelnök bálja” c. egy felvonásos vígjátéka. Turnerné urnő (Kovácsné), Eimann Jánosné urnő (Kovácsné leánya), Kárl József ur (Kovács tanácsnok), Knyaskó Lajos ur (Tollagi) és Turner József ur (Házmaster). Dilletansoktól nem remélt játékkuk, a legkisebb részletekig teljesen sikerült rendezés, egészen elragadta a jelenlét nagyszámú intelligens közönséget. A táncvigalomról röviden csak annyit, hogy az állandó, mondhatni kiesapongó, kedélyességgel kiválóan kirivradított tartott. Az estély tisztajövedelme felülmúlta a 70 frtot; mely összeg a helybeli postatakarékpénztárba tétéményeztetett, az arról szóló takaréktári könyvecské a létesítendő kiseddóvó-egylet megalakulásáig az áll. isk. gondnokszámpénztárba tétettet. Az ez alkalommal a nagyérdemű közönség részéről következő felülfizetések történtek: Vuocetić Zsvikóné urnő 5 frt, Péterffy Károly, Ullisperger Mihály és Velkó József urak egyenként 4 frt 20 kr., Gászner Lajos és Miklyusevic urak egyenként 3 frt 60 kr., Szabó Mihály ur 3 frt 20 kr., Schneider András ur 3 frt, Vracsarits Glisó ur (Kovil-Szt.-Ivánról) 2 frt 20 kr., dr. Nagy Kálmán ur 2 frt, Perkovics Ferenc ur 1 frt 70 kr., Fillinger Lajos, Gaisin Tamás és Neujahr Vilmos urak összesen 1 frt 60 kr., Jankovics Döme és Kovácsévics Emil (Alsó-Kovilról) urak egyenként 1 frt 20 kr., Kirchner József ur (Rudolfsgnadról) 1 frt, Hermes Gergely ur (Rudolfsgnadról) 80 kr., Bartolovics Jakab, Gröszbach Károly, Kresztic Thima, Marberger József, Molnár Gyula, Nagy Jenő, Nagy Pál, Navratil József, Simonovics András, Springer Lajos és Zitta Ferenc urak egyenként 60 kr., Bábies Katalin k. a., Bradiceán Lukács, Kellner Adolf, dr. Kirchner és Szöllössy József urak (Rudolfsgnadról), Stepanov Milivoj, Vilmeik József és Vuocetić Zsvikó urak egyenként 20 kr. Fogadják a hangversenyen és színelőadáson közreműködők, a lelkes közönség s mindazok, kik vállalkozásunkat elősegítették, valamint a felülfizetőik is, a nemes ügyben kifejtett áldozatkészségükért a rendező testület forró köszönetét.

A bajai ipartestület elüljárósága 1885. évi ápril 25. óta elintéztett 220 folyó ügyet, nyilván tartott 576 iparost, kiállított 93 munkakönyvet, felszabadított 52 tanoncot, és 372 tanoncot nyilván tartott.

A szabadkai elemi iskolai tanítók e hó 20-án pikniket rendeznek.

A helybeli polgári kaszinó szombaton f. hó 13-án fényesen sikerült bankettet rendezett, melyen társadalmunk kiváló férfiai s a polgárság tekintélyes része jelen volt. A tisztújítás után minden évben rendezni szokott közvacsorák az előző években is igen jól sikerültek, nem maradt e tekintetben hátra az idei sem. Páratlan kedélyességgel folyt le s a közel levő városi tisztújítás érdekes témája volt a beszélgetésnek. Felköszöntökben — mondanunk sem kell — hiány nem lehetett, hisz ez már a magyarnak természetében fekszik. Felköszöntettek: a főispán, alispán, Zombor város polgárai, Fejér Gyula apát, Gottlieb Márton, Schäfner, Husvéth, Pribil Ernő, ki a zombori közönségnek oly sok kellemes órát szerzett már, Gertinger Adolf s ki tudná mind elszámolni? A vig társaság jól mulatva megérte a „holnap”-ot.

A szabadkai cs. és kir. 86. gyalogezred tisztikara e hó 23-án táncestélyt rendez, melyre a fővárosból az ezred zenekara le fog rándulni.

Lakatos József lopás és okirat hamisítás büntetttel terhelt szökésben levő sztanisicsi lókupec cigány köröztetik.

A zombori takarékpénztár f. hó 14-én Sándor Béla főispán ur ó méltósága elnökelete alatt megtartott XVIII. rendes közgyűlésén a felügyelő bizottság három évre újból lett megválasztva, és pedig:

Czirfusz Ferenc kir. tanácsos és tanfelügyelő elnöknek, dr. Ambrozovits Károly, dr. Vujic János, Falcione Nándor és Tápay István tagoknak.

Az igazgató választmányba két évre újból megválasztattak egyhangulag:

Sándor Béla, Mihály János, dr. Rátai József, Molnár István (nyug. bíró), Bieliczy Gyula, Falcione Lőrinc, Falcione Gusztáv, Husvéth István, Mihajlovics György, Schäfner József, Thum Vince és Zsvianovits Samu.

A mult évi tiszta jövedelemből minden 200 frttal befizetett részvény után kamat és osztalék fejében 73 frt lett megállapítva; továbbá a zombori szegénysorsu iskola gyermekek ruházására, a zombori jótékony magyar nőegyletnek 200 frt, a szerb nőegyletnek 180 frt, a zombori izr. nőegyletnek 70 frt lett kiutalványozva és a megyei szeretetház alapítókéjének gyarapítására 100 frt lett megszavazva. Végre a takarékpénztári tisztviselők, szolga és éji ör jutalmazására 767 frt 73 kr. szavaztatott meg.

Az ugyanezen közgyűlésen jóhagyott 1885-ik évi zárszámadásokból közöljük a főbb adatokat: A takarékpénztár alapítókéje . . . 100,000 frt — kr. A tartalékalapok . . . 62,034 frt 61 kr. A betétek kamatokkal együtt . . . 1,889,277 frt — kr. Elhelyezve volt törleszt. kölcsönökre 1,322,891 frt — kr. Különléle természetű váltókra . . . 680,682 frt — kr. Magyar áll. és elsöbbs. kötvényekben . . . 51,825 frt — kr. A mult évi tiszta jövedelem . . . 37,817 frt 73 kr.

Bulkeszről jelentik, hogy a f. hó 20-ra tervezett tiszti bál kibővejtött akadályok miatt elhalasztatik.

Ártézi forrásvíz Zomborban. Mult vasárnap a takarékpénztári közgyűlés után Barthal József igazgatónál mintegy 20 intézeti funkcionárius barátságos ebédre gyűlt egybe. Ez alkalommal valódi friss, hőmezővársárhelyi ártézi forrásvíz szolgáltatott föl a vendégeknek, kik a víz üdőségét és könnyűségét alig győzték magasztalni; sőt F. L.-nek annyira megtetszett, hogy az egész ebéd alatt más egybet sem ivott. De a fölköszöntők mégis csak a pezsgőnél kezdődtek.

A szabadkai ipartestület alakuló közgyűlését f. hó 18-án tartja.

február
14. re
tisztel
résztvé
végett
szabál
február
tétém
egy a
lehet
és ipa
lentés
Zársz
4. Fe
pitása
lasztá
betöt
zottsá

laskü
rapitá
adás
hó 11
nak
gel
Deres
Klein
urnő,
ifj. P
közt
János
előad
röl sz
az ós
nagy
megt
gyob
volt
kedel
előad
müke
óvoda
pon
közül
nác 4
20 kr
Szöz
40 kr
Szts
Fejse
20 kr
bitz
20 kr
Fried
Sánd
80 kr
Köz
adak
lősné
mind
hó kö
nök s
ves n
velő
vitel
musa
része
röl p
alapj
ség, j
jelent
sügün
nékü
hogy
óvoda
megsz
röl-ij
sügün
fel ne
és ne
fogék
neme
leme
got
leme
azok
ságtü
zik
vallá
Gyul

28-án
évi k
megh
lenté
tárno
vizsg
4. Az
évi s
óvoda
ditvá
Eszté

egyes
szám
eredé
mazs
A va
osztá
vásár
gyep
kell t
borsó
véres
becso

zongorán hangvers dallam-gorán dr. térszettel, adó játé-re. Szinre egy fel-Eimann ur (Ko-és Tur-remélt-ült ren-mu intel-esak any-gó, kedé-z estély-összeg a-ettett, az-endő kis-ndnokság-értedemü-rténtek: -ly, Ullis-ént 4 frt-nyenként -Schneider -Szt. Iván-Perko-Gaisin-60 kr, -Kovilról) -ur (Ru-oltságad- -Károly, -Gyula, -monovics -k egyen- -Lukács, -sef urak -József és -gadják a -k, a lel- -at előse- -gyben -let forró

A zombori kereskedelmi és iparbank f. évi február hó 28-án d. e. 9 órákor a városháza termében 14. rendes közgyűlését tartja, melyre a részvényesek tisztelettel meghívattak; figyelemre méltó azonban a részvényesek, miszerint szavazati joguknak gyakorlása végett — részvényeiket szelvényeikkel együtt az alapszabályok 17. §-a értelmében 8 nappal előbb, azaz február hó 21-ig bezárólag, a bankigazgatóságnál letéteményezzék. Az 1885-ik évről szóló zárszámadásokat, egy a felügyelő tanács jelentését a titkári hivatalban lehet megtekinteni. Tisztelettel, a zombori kereskedelmi és iparbank igazgatósága. Napirend: 1. Igazgatói jelentés az üzletről. 2. Felügyelő tanács jelentése. 3. Zárszámadások előterjesztése és azoknak jóváhagyása. 4. Felmentvény megadása és az osztaléknak megállapítása. 5. Alapszabályok módosítása. 6. Alelnök választása, az igazgatóságnak és felügyelő tanácsnak betöltése. 7. Jegyzőkönyv hitelesítése céljából egy bizottság megválasztása.

Ó-Morovician a folyó évben megnyitandó vállalkulás nélküli kisdudóvoda alapítókéjének gyarapítása szempontjából rendezett műkedvelői színi előadás — melyet e becses lapban már jeleztem — folyó hó 11-én megtartott. Előadott Kislady Károlynak „A vigjáték” című 1 felvonásos és „Szeget szeggel” című 2 felvonásos színműve. Szereplők voltak: Dercsényi Gyula ur, Dercsényiné Balog Róza urné, Klein Béla ur, Pethő Félix ur, Pethőné Vida Juliánna urné, Inotay Gizella kisasszony, Inotay Mária urné, ifj. Papp István és Tóth Lajos urak. A 2 vigjáték közti szünet alatt Klein Béla ur szavalta Arany Jánosnak „Koldus ének” című költeményét. Az előadást, mint egészet, sikerültnek és minden részről szorgalmat tanúsítónak mondhatjuk s leginkább az összevágó eleven játéknak tulajdoníthatni, hogy a nagyszámú közönség — mely a termet zsúfolásig megtöltötte — jól mulatott. Kár hogy a terem nagyobb nem volt, mert mintegy 20 személy kénytelen volt visszavonulni. A színelőadás reggeli 3 óráig tartó kedélyes táncmulatsággal végződött. A műkedvelői előadás tiszta jövedelme 60 frt lett, mely összeg a műkedvelők bizottsága által az óvodaalap javára, az óvoda egyesület elnöke és pénztárnokának a mai napon átadott. A műkedvelői előadásra megjelentek közül felülfizettek: Pollák Lipót 40 kr, Schád Ignác 40 kr, Kunszabó Antal 20 kr, Holländer Mór 20 kr, Kovács Antal 20 kr, Neufeld Adolf 40 kr, Szőci Bálint 20 kr, Kötő János 20 kr, Kovács Gyula 40 kr, Kozma Krisztina 40 kr, Vojnits Dávid 50 kr, Szutsits Leona 1 frt 20 kr, Hajnal Irén 50 kr., ifj. Fejős János 20 kr., Ador József 30 kr, Földi János 20 kr, Rotmann Imre 40 kr, Berger Mór 20 kr, Dembitz Vilmos 20 kr, Szűcs Fülöp 20 kr, Sulhof Lipót 20 kr, Reiner Jakab 40 kr, Somogyi János 50 kr, Friedmann Mór 50 kr, Máthé László 20 kr, Beke Sándor 20 kr, Vojnits Dezső 60 kr, N. N. 2 frt 80 kr, Kobuth János 80 kr, Ador Lidia 30 kr. Köszönet a kisdudóvó egyesület nevében minden egyes adakozónak. Köszönet Martinovics Mátyas nagyvendéglőnek, ki a műkedvelői előadásra a nagytermet minden díj nélkül átengedte; de különösen fogadják hő köszönetem nyilvánítását a műkedvelők urak és urnők s azok között kiváltképpen Pethő Félix ur és kedves neje Vida Juliánna urné, mint a kiktől a műkedvelői előadás eszméje származott s annak keresztség-vitelére anyagilag sokat áldoztak és fáradhatlanul munkálkodtak. Találják meg jutalmukat a közönség részéről a megnyugtató elismerésben, a maguk részéről pedig ama boldogító tudatban, hogy az óvoda alapjának letételéhez ők is hozzájárultak. A népes közönség, mely a jótékony célú műkedvelői előadásra megjelent s azon körülmény, hogy a közönségben községünk mindenik osztályát rang- és vallás-különség nélküli képviselve láttam, kezeskedtem nyujt az iránt, hogy az a nemes részvét és jótékonyosság, mely az óvodát létrehozni szándékozza, akkor sem fog meg-megszünni az iránt, ha majd felállítatik, sőt azt idő-ről-időre növekedő buzgalommal fogja pártolni. Községünk tisztelt közönsége nem is karolhatott volna fel nemesebb és szentebb ügyet, mint a gyermekóvás és nevelés ügyét. A mely közönségben ily ügy iránt fogékony kebel és jótékonyági buzgalom van: az nemes emberies érzületéről, de keresztényi szelleméről is a legszebb és legmeggyőzőbb bizonyosságot szolgáltatja. Igen, mert a kereszténység szelleme egyszerűsége a jótékonyosság szelleme s mind-azok, kik valamely nemes ügy létrehozását jótékony-ságukkal segítik, még ha Krisztus nevével nem nevezik is magukat, krisztusi szellemben, a keresztény vallás szellemében működnek. Isten velünk! Kovács Gyula, óvoda-egyesületi elnök.

A zombori magyar négyelet f. évi február hó 28-án d. u. 3 órákor a városháza kistermében rendes évi közgyűlését tartja, melyre a tagok tisztelettel meghívattak. — A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés az egyelet működéséről a letelt évben. 2. Pénztárnoki jelentés. 3. Jelentés az egyeleti számadás megvizsgálásáról és a pénztárnoknak adandó felmentvény. 4. Az 1885. évi számadások előterjesztése és az 1886. évi számadások megvizsgálása iránti intézkedés. 5. Az óvoda ügyének elintézése. 6. Tisztújítás. 7. Netáni indítványok. — Zombor, 1886. évi február hó 12-én. Esztergamy Borbála, egyeleti elnök.

Megjelent a Bács-Bodrogh megyei gazdasági egyesület havi közlönye a „Gazdasági Értesítő” 2-ik száma a következő tartalommal: A Nonius lőtörzs eredete. — A nyúlós borokról. — A sodrony alkalmazása gazdasági célokra. — A vetőmag pácolása. — A vadmehek. — Az epertáknak vetéséről. — Ki-osztandó könyvek. — Pozsony város átírata a marhavásáru tárgyában. — Magvizsgálat. — Szép kerti gyep. — A burgonya izletesebbé tétele. — Hogyan kell tavaszkor a gyümölcsfákat ültetni. — Korai zöld borsó. — A juhtartás előnye. — A tehén tejének vérsége. — A cipőtalpak tartóssá tétele. — A vaj becsomagolása. — Tartós víz. — Eladó vetőmagvak.

Színház.

Szardán a „Koldusdiák” Millöcker itt is jól ismert operetteje adatott. Igazán érdekes az az indo-

lencia, mellyel a társulat a publikum iránt viseltetik; nekik az mindegy, kiírják a színiapra Berzsenyi Margitot, az pedig Szabadkán van; Deák jászsa Németh szerepét s viszont. Itt pedig elnézésnek nincs helye. Az előadás meglehetősen vonatott volt. Mi tiszteljük Berzsenyi Julia tehetségét, de nem értjük, hogy mig Szabadkán Simon Rimanovszkyt Zajonghy játszta, itt neki kellett vele megbirkóznia, ami nem is sikerült. Zajonghy ur ugylátszik csak mutatába jött egyszer hozzánk. — Dezséri (Ollendorf) jó volt. Laura, Broniszlav (Pósfay, Balázsine) ügyesen énekeltek. Kiss Ferkó (Jon) a második felvonásbeli szép duettet elejtette egészen, egyhangu s semmi árnyalatot ki nem adó énekével. A karok gyarilók voltak.

Szombaton „Buborékok” Csiky vigjátéka került színre. Csiky e nagy technikával s ügyes nyelvezettel bíró genre darabját élvezte a közönség. Célzata igen szép s tanulságos, tartalma zavaros s nem is alapszik a jellemelek működésén, mire különben Csikynek ideje sem jut s gondját inkább a nagyhatású s mély finomságú s célzatu jelenetek képezik, mint személynéinek jellemi kidomborítása. Végtelen leleménnyel összeállított jelenetek eggyé füvze, anélkül, hogy benne valami drámai egészet találhatnánk; ha ezt keressük, akkor előtérbe lépnek e vigjáték követelményei s akkor a „Buborékok” nem állja meg helyét. Balázsiról (Somlay) örömmel konstatáljuk, hogy korrekt játszott s jól alakított. Bedőné (Somlainé) rekedtségét lezámítva, ügyes színésznőnek mutatta be magát. Szepesi (Rábay) üres szerepét, jól nem játszhatta. Kőncöl Lujza (Szepesiné) lezámítva kivágott ruháját, betöltötte helyét. Balázsine ma is kedves volt. Deák (Chupor) megtalálta szerepkörét; hanem arra figyelmeztetjük, hogy ha raecsolni kezd, ugy tegye ezt végig. Marosán (Szép János) süketnek nézi a publikumot? Különösen tetszett Hajdu István (Béla) otthonias s lezser alakítása, mint orsz. képviselő (??) Ugy látszik, az igazgató már kezdi erősíteni társulatát! A több személyi jelenetek vonatottak voltak.

Vasárnap Schönthan vasárnapi gyűléseimében az „Arany pók”-ban gyönyörködöttünk. Hogy miért nem lett „Bronc karperec” a neve, azt szerzők se tudnák megmondani. Balási (Klingenberg) ma is egészen jól játszott. Szepessy (Hänfling) is jól játszott volna, ha nem akarta volna szerepének nem tudását a kapkodott beszéddel palástolni. Deák (a szabó) ügyes figura volt. Balázsine, Nagy Vilma, Kőncöl L. sikerrel működtek.

Ernő.

Ó-Becse, 1886. február hó 12.

Ipartörvény kalamitások. — Misszionáriusok. — Amerikai párbaj. — Jegyző aspiransok. — Csendőri brutalitás. — Nemzeti zászló mel-lőzése a bában.

Megindult a forradalom, a kapkodás, a fejeknek falba való ütődése nálunk. Lázong a polgárok nagy-része, az egyik rész a törvény intézkedéseinek nem fogantatása miatt, a másik része pedig éppen azért, mert az fogantatottatni szándékolják. Mondom még csak szándékolják, és a mulasztók részéről oly nagy az elkeseredés máris, mintha legalább is legszentebb jogaikban megsértve volnának; pedig jó Isten! hiszen még csak arról van szó, vajjon fogantat szerzetessék e a törvény intézkedéseinek s ha igen, mikor, mily eszközökkel s a törvény szellemének miként való ma-gyarozásával történjék ez? Igaz, hogy a mai fogalmak szerint, de az irás szavait is félremagyarázva, inkább szenvedjen a jogainak teljes tudatában és bir-tokában levő panaszos, mintsem a törvény világos intézkedése ellenére cselekvő panaszolttak. Szomorú állapot, mikor az annyira szükséges egyes osztály-nak életkérdésére a legnagyobb befolyással bíró törvény ugy van szövegeve, hogy azt minduntalan magyarázgatni kell; de ha már ezen magyarázatot hivattott hatóság cselekszi, megnyugodunk kell. De mikor e magyarázás jogosultságát a legalsóbbtól kezdve mindenki magának vindikálja, nem csoda, ha ebből nagy chaosznál egyéb nem válik s ha ebből kifolyó-lag nem tudjuk, hányadán vagyunk.

Mindezen lamentókra otot szolgáltatott az, hogy néhány szeszies itálnak kisebb mértékben való árusít-ására jogosított ó-becsei iparos, számos oly egyént jelentett fel, kiknek az árusításhoz iparendélyük nincs. Ilyenek: kormcsárosok, kaz. osok és igen sok boltjában pálinkát áruló szatócs és vegyeskereskedő.

Az ipartörvény, ugy a régi mint az új, határo-zottan kimondja, hogyha valaki valamely ipart önál-lóan, iparszerűleg üzni akar, köteles erre iparenge-délyt szerezni, az 1872. évi ipartörvény 104. §-a azt is kimondván, hogy e „törvény hatályba léptétől min-den ezzel ellenkező törvények, rendszabályok és tör-vényes szokások érvényen kívül helyeztetnek”. A 86. §-pedig azt mondja, „hogy birságolando az, a ki va-lamely ipart önállón üz a nékül, hogy azt bejelen-tette volna”. Tehát ebben világosan kimondta a tör-vény, hogy iparendély nélkül ipart üzni nem za-bad; mert amint valamely cselekvés büntetendőnek mondatott ki, akkor minden bizonnyal törvénybe kel-lett a kérdéses cselekvénynek ütköznie, s e szerint mindenekelőtt iparendélyt szükséges és csak azután kezdhető meg az üzlet, nehogy az törvénybe ütköző cselekvény legyen.

Van azonban községünkben egy értelmes regále bérlő, a ki a tudatlanságból hozzáfurduló feleket megnyugtatta arra nézve, hogy bátran mérhetnek bolt-jukban pálinkát, (persze ez érdekében levén a bérlő urnak); ugy azután boldog-boldogtalan váltja az iparigazolványt szatócsághoz, képezvén ezen üzlet legfőbb tárgyszabát a pálinkamérés és számosan mérék e megnyugtató folytán szatócsi iparendély nélkül is. Ha betekintünk némely ilyen szatócs boltba, alig találunk 4—5 frt értékű árut, de annál gyakrabban nyitják a kilincset a pálinkára szomjazók, ugy hogy ezen üzlet-ből, vagyis pálinkamérésből a szatócs bususan vissza-kapja az iparigazolványra kiadott költséget s számos tagú családjával kényelmesen megél. Már most, ha azt tekintjük, hogy ilyen szatócs sok van, de a többi ke-reskedők is mellékfoglalkozásként üzik ezen áldásos ipart: talán nem is nehéz megérteni azt, hogy a re-galébérlő miért hatalmazza fel oly nagy szíveséggel

az illetőket pálinkamérésre; de talán az is könnyen kimagyarázható, hogy miért esik ez annyira nehezére az engedéllyel bíró jóhiszemű kormcsárosoknak.

Tekintsük továbbá azt a gyönyörű állapotot, hogy Ó-Becsen van három előkelő szálloda. Az egyik a község tulajdona, a másik kettő privát; és ezen há-rom szálloda, illetve vendéglőben ételt, italt, szállást adó vendéglős egyikének sincs iparendélye, a többi ilyenl bíró kormcsárosról nem is szólnak.

Ha a törvény szigorúan fogantat-síttatik, akkor e három vendéglőt már rég be kellett volna zárni. Igaz ugyan, hogy ekkor Ó-Becserre szálló vendég nem jöhet vala, tehát a közérdek kívánja, hogy valami úton-módon expediens találtassék; de ha szigorúan vesszük a dolgot s szemünk előtt lebeg a „fiat justitia”, bizony csak be kellene azokat zárni. A községi vendéglőre nézve felelőssé kellene tenni azokat, kik azt oly könnyelműen bérbeadták; a másik kettő pe-dig lássa, hogy boldogul, annyival is inkább, mert ezek egyikének jobban megy üzlete, mint a többiének összevéve. A vendéglős régi ember és tudhatta volna, hogy engedélyt szükséges váltani. De ha e szállodákra nézve a halasztás opportunitási szempontból méltányos is volna, a többi kormcsára nézve egyáltalában nem találunk okot a betiltás elhalasztására.

Az elüljáróság, illetőleg annak némely tagja, a feljelentettek pártjára állott, hogy miért, azt könnyű megmagyarázni, ugyanis: a községi nagyvendéglő bér-beadása körüli mulasztás egy kissé nyomja az elüljá-róság vállát; továbbá a közigazgatási bíró maga is vegyeskereskedő lévén, a pálinka áldásaiban ő részle-teti a hívőket. A regalébérlő fenyegetődik, hogy kár-térítés iránt fogja a községet perelni az esetben, ha az engedély nélküli mérések becsukatnak. No ez utóbbi olyan valami nevetséges, hogy fölötte még a legkomolyabb ember is elneveti magát. Mintha a köz-ség az illetőt arról, hogy évenként mennyi liter szesziesita méretik ki, biztosította volna? De tegyük fel, ha ez ugy volna is, ha a bérlőnek netán vezetett könyveibe betekintünk, bizonyára azt találjuk, hogy lezámítva minden engedély nélküli iparüzőt, igen szép haszna marad neki, ugy hogy abból egy-két család igen tisztességesen megélhetne. De ha néhány üzlet betiltatik is, azért a rendes quantumot mégis csak el-fogyasztja a közönség, legfeljebb az árusítók lesznek kevesebben és többet mérnek ki; azonban a bérlőnek a zsebje mégis egyformán duzzad a bankóktól, mert a szomjas torok az ő leültetésére szükséges folyadékot el nem engedi. Tehát, ha eddig ezt, tegyük fel, 100 helyiségben kapta, ezentúl meg fogja azt kapni 50-ben, legalább ezen 50 jogosult iparüzőnek lesz annyi jövedelme, hogy a sok kiadás levonása után a tisztá-ból családjával megélhet, iparkodni fog jobb és olcsóbb italok kiszolgáltatására. És már csak több a megbíz-hatóság is az olyan iparosban, aki a törvény keretén belül, mint az olyanban, aki azon kívül üzi iparát.

A regále bérlőn kívül még más befolyás is fel-bátorítja a jogtalan iparüzőket, nevezetesen felemlít-tette valaki az illetőknek, hogy a miniszteriumnak van egy döntvényeszerű határozata és egy rendelete, mely szerint szatócsboltban bort — de nem üllö vendégeknek — szabad iparendély nélkül is árusítani; és hogy amely iparos 1872. év előtt céhben volt, arra nézve az 1872-ik és így az 1884. évi ipartörvényben is kiszabott feltétel, hogy engedélyt kell váltaniok, nem kötelező. Ebből azt következtetik, hogy ha bort szabad a szatócsoknak árusítani és a céhben volt iparosoknak engedély nélkül szabad iparukat folytatni, szabad a szatócsoknak pálinkát is s az 1872. év előtti időben szesziesitalt mérest gyakorolt egyéneknek bár-mitéle szesziesitalt is külön engedély nélkül árusítani.

Azt mondják: mikor a miniszterium a szatócsoknak a bormérését megengedte, bizonnyal a pálinkára nézve is ezt gondolta, tehát akik ezt az illetőkkel elhitették, azt is látták, hogy a miniszterium mit gondolt! A ná-sik részre nézve pedig: nem hallottuk, hogy Ó-Becsen a kormcsárosok, vagy bármely más szesziesitalt áru-sítók, valamikor is céhet képeztek volna.

Következik ezekből, hogy a szatócsoknak pá-linkát mérni, valamint bárkinek is szesziesitalokat áru-sítani engedély nélkül nem szabad.

A fenti téves felfogás folytán a vegyes keres-kedekkel birt iparosok egyre-másra váltják az ipar-igazolványt szatócságra és meg nem gondolják, hogy az ennek váltására szükséges költségek, miután pálinkát mérniök nem szabad, kárba veszt, de még ez új üzle-tüktől külön jövedelmi-adót is fizetnek.

A vegyeskereskedők azzal is védekeznek, hogy ők rumot és spiritust mérnek s ezt talán csak el nem tiltják. Persze, e regále jog keretén belül ezért őket senki sem bántja. A feljelentők erre ki sem terjesz-kehetnek. Ők csak a szó szoros értelmében vett pálinka-kára nézve, mint a melyet leginkább szegény embe-rek, de igen-igen sokan fogyasztanak, kéri a betil-tást a boltosoknál, bor, sör, pálinkát a többieknél.

Ha a fogyasztási-adó és regále bérlő bármely csekély ügyben a hatóság segélyét igénybe veszi, ta-lán csak megérdemlik az adójukat pontosan lefizető, a törvénynek hódoló polgárok is, hogy a törvény ol-talmában részesüljenek, annyival is inkább, mert a fenti kettőnek jogait rendeletek támogatják; mig az utóbbiak jogai országos törvényben gyökereznek.

E törvény pedig azt mondja, hogy aki ipart engedély nélkül üz, az büntetendő s annak gyakor-latától azonnal eltiltandó. Tehát, hogy mi is magya-rázzuk a törvényt, nézetünk szerint az életnek az eltiltásra vonatkozó része azonnal fogantatandó, illetve a beismerő panaszoltra nézve a betiltás azonal eszközlendő; a netaláni felebbezés csakis birto-kon kívül engedtetvén meg. Ez nézetünk szerint a helyes eljárás, nem pedig hónapokon keresztül el-nézni azt, hogy jogtalan iparüzők bátran folytatják üzletüket, ezzel a törvényt nevétségessé tenni, de meg a jogos, jóhiszemű iparüzőket is óriási mértékben ká-rostiván.

Hogy tehát a törvény, ugy az annak fogantato-sítása céljából kirendelt hatósági közegek iránti tisz-telet továbbra is fennmaradjon, azt hisszük a törvényt

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
16 Kedd	Juliannasz. v.	Julianna	4 Izidor
17 Szer.	Donát vt.	Szilárdka	5 Teodula
18 Csüt.	Simeon pk.	Flávián	6 Julián orv.
19 Pént.	Konrad hv.	Gab. M.	7 Ifj. Lukács

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

NYILTTÉR. *)

Egy jó karban levő zongora eladó.
Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

146. szám. Kovily-Szt. Iván községe.
ex 1886.

Árlejtési hirdetmény.

Bács Bodrogh megye tekintetes törvényhatóságának 1885. évi 1245. sz. a. kelt határozatával jóváhagyott tervrajz és költségvetés alapján K.-Szt. Iván községének kibővítésére ezennel pályázat nyitattik.

Ezen, a jóváhagyott költségvetés szerint 2649 frt 48 kban megállapított kibővítési munkát s a szükséges anyag beszerzése 1886. évi március hó 28-án delutáni 2 óraker K.-Szt. Iván községének nyilvános árlejtés útján fog a legolcsóbb vállalkozónak kiadtni

Felhivatnak tehát az árlejtési szándékozók, hogy a jóváhagyott összegnek megfelelő 10% bánatpénzzel ellátva, a kitűzött határnapra megjelenjenek.

Az árlejtés feltételei — a tervrajz s a költségvetés — K.-Szt. Iván község jegyzői irodájában mindenkor betekintheők.

Kovily-Szt. Ivánon, 1886. február hó 10-én.

Vracsarthy Glisó, Bierman Lajos,
jegyző. 3-1 bíró.

Pályázat.

Csantavér községben 300 frt évi fizetéssel javadalmazott adóvégrehajtói állás betöltendő lévén, felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy eddigi alkalmazásukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket előírtakhoz f. évi február hó 20. napjáig küldjék be.

A megválasztott végrehajtó köteles leendő állását azonnal elfoglalni

Végül megjegyeztetik, hogy a jegyzői teendőkben jártas egyének előnyben részesülnek.

Csantavér, 1886. február hó 7-én.

Hajdufi Károly Szabó Ferenc
jegyző. 3-3 bíró.

5373. sz.
tkvi 1885.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bunyevesev Alexa végrehajtónak Tómits Mladen és társa végrehajtást szenvedők elleni 160 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori királyi törvényszék területén lévő, Ó-Sztapáron fekvő, az ó-sztapári 1564. sz. tjkvben Tómits Mladen és társa nevében álló A. I. alatti 941 hrsz. 3 hold 1537 □ öl szántóból Tómits Mladen és Szevánt fele részben illető jutalékára 665 frt 50 kr. és 2 sor 1611. hrsz. 1 hold 731 □ ölnyi fekvéséből ugyancsak végrehajtást szenvedett Tómits Mladen és Szevánt fele részben illető jutalékára az árverést 204 frt 50 kban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi február hó 20-ik napján delutáni 9 óraker Ó-Sztapár községének megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának, 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1885. évi nov. hó 26. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Haszonbérbeadási árverési hirdetmény.

A kulai kincstári uradalomhoz tartozó bresztováci 716⁴⁰⁰ holdas birtok bérbeadása iránt folyó évi február hó 22-én d. e. 9 óraker Szegeden a kir. jószágigazgatóság hivatalos helyiségében zárt írásbeli ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. A bérbeadás vagyilagosan eszközöltetik s az ajánlatok mindkét feltétel szerint benyújthatók. 1-ór. A 716⁴⁰⁰ hold birtoktest bérbeadatik 1885. évi október 1-től 6 évre 1891. évi szeptember végéig feles művelés és albérteti tilalom ugarartatási kötelezettség nélkül kikiáltási ár évi 12102 frt 91 kr. esetleg 2 or. Ugyanezen birtoktest bérbeadatik 1885. évi október 1-től 1 évre 1886. szeptember 30-ig ugarlegelőképen leendő hasznosítás alá. Kikiáltási ár évi 2865 frt. Árverezni kívánók azzal hivatnak meg, hogy az 1210 frt, illetőleg 287 frt bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlataikat a fentjelzett árverési határidő megelőzőleg adják be, melyekben a megajánlott összeg számmal és betűvel kiírása mellett határozottan kiteendő, hogy versenyző a 6 éves bértelre vagy az 1 éves ugarlegelőre teszi-e ajánlatát s hogy a feltételeket ismeri s azok minden pontjának magát feltétlenül aláveti. A részletes feltételek ezen kir. jószágigazgatóságnál a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők. Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek. Szegeden, 1886. február 11-én. M. kir. államjószágigazgatóság. Utánnymot nem díjaztatik. 2-1

1254/1886. szám.

Haszonbérbeadási árverési hirdetmény.

Alóírt m. kir. jószágigazgatóság részéről ezenel közhírré tétetik, hogy a palánki uradalomhoz tartozó s alább megnevezett birtokgyaknak további hasznosítása céljából a szegedi kir. jószágigazgatóságnál folyó évi február hó 22-én d. e. 10 óraker írásbeli zártajánlati verseny fog tartatni. A zárt írásbeli ajánlat az árverést megelőzőleg benyújtható, s az 50 kros bélyeggel ellátott szabályszerű írásbeli zárt ajánlathoz 10% bánatpénz melléklendő. Vagyontalan egyének vagy a multa névvel hátralékos régi bérlők, esőd gyámság vagy gondok-ság alatt állók az árverésben részt nem vehetnek. A részletes feltételek a szegedi kir. jószágigazgatóságnál betekintheők. Utóajánlatok figyelmen kívül hagyatnak. Haszonbérbe fognak adtni: Plávnai rétföld 4141¹³³⁹ h. 1204 frt 33 kr kikiáltási árral 1886. évi április 1-től 1887. évi március 31 ig 1 évre. Plávnai Duna és mocsár halászat 3000 frt kikiáltási árral 1886. évi ápril 1-től 1889. március 31-ig 3 évre Szeged, 1886. február 7-én. M. kir. államjószágigazgatóság. Utánnymot nem díjaztatik. 2-1

1055/1886.

Birtokeladási viszárvéresi hirdetmény.

A titeli kincstári uradalomhoz tartozó alóírt kir. jószágigazgatóság kezelése alatt álló alább körülírt kincstári birtokok eladása iránt folyó év március hó 9-én Titelen a községének nyilvános szobeli viszárvérés fog a mostani veső Gyurgyevő község kára és veszélyére megtartatni. Viszárvérés alá kerülnek Gyurgyevői dominális föld 15¹³⁷² hold 380 frt 58 kr kikiáltási ár mellett. Gyurgyevői dominális föld 8⁹⁴⁵ hold 110 frt kikiáltási ár mellett. Az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénz teendő le, s az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlathoz szintén 10% bánatpénz melléklendő. A feltételek a nagybecskereki kir. ispánságnál megtekintheők. Szeged, 1886. február 8-án. M. kir. államjószágigazgatóság. Utánnymot nem díjaztatik. 2-1

Házeladás.

Szabadkézből eladó egy szép ház a bajai-utca nyári oldalán 8-ik szám alatt. Van benne öt csinos szoba, megfelelő mellékhelyiségekkel. Kisebb úri családok számára kiválóan alkalmasnak kinálkozik. Venni szándékozók forduljanak főtiszt. Valaszky István horgosi plébánoshoz, mint tulajdonoshoz.

Hirdetmény.

Szilbás községében egy az adóügyekben jártas egyén alkalmazást nyerhet f. év március hó végétől. — Évi fizetés 300 frt o. é., valamint 2 szoba és konyhából álló lakásnak ingyenes átengedése.

Szilbás, 1886. évi febr. hó 14.

3-1 Gruics J.,
jegyző.

szigoruan, minden magyarazást kerülő módon megtartani és megtartatni, a törvény oltalmára szorultakat a legmelegebben v. delmezni, a kibágoakat szigoruan megbüntetni kell. Hogy aztán egyesek szenvednek, az mellék kérdés, a közjó a fő, a mely pedig a törvény meg nem tartása vagy félremagyarazása által érzékenyen megsértetik. A regále bérlő urnak jövőre a bérbeadás alkalmával tanácsos lesz jóakaratulag értésére adni, hogy ő ne osztogasson nagyobb hatalmat, mint a milyent ő a szerződés értelmében nyert és elégedjék meg pár ezer forint tiszta jövedelemmel és ne kívánjon néhány ezret. A községi vendéglőt jövőre ne adják bérbe olyannak, kinek iparengedélye nincs. — A vegyeskereskedő maradjon vegyeskereskedő, a szatós meg szatós, ne legyen mindnyája pálinkakereskedő is, mert ez nem is valami nagyon elegánsan veszi ki magát a nagyobb kereskedésekben. Ide alkalmazhatók a nálunk pár nap óta prédikáló egyik misszionárius szavai: „A ki megtartja a törvényeket, az boldogul.” Ez az isteni törvényekre szól ugyan, de alkalmazható az emberek által alkotottakra is, mert az élet mutatja, hogy a ki a törvényeket megtartja, boldogul, míg ellenben a ki meg nem tartja, megbírságotlatik és más módon is büntetetik.

Ad vocem misszionárius. Mult vasárnap óta két kalocsai Jézus társasági atya naponkint tart egyházi szent beszédeket. Dicsérni őket fölösleges, mert azt maguk sem kívánják; de őket azon jelenetek eléggé dicsérik, melyeknek naponkint szemtanui vagyunk, reggel és este. A nép tódul, mintha a legnagyobb ünnep volna, a templomba. A ki egyszer hallotta őket, de komolyan hallgatta is, az meg nem állhatja, hogy a szent beszédek részese ne legyen. Van ezen férfiban tudomány, szónoki tehetség, vas szorgalom és hivatásukhoz való kedv annyi, a mennyi igen-igen sok embernél összevéve nem találhatik. A mit prédikálnak, azt meg is argumentálják s ha azt, amit prédikálnak, az emberiség híven követné, akkor csakugyan boldogság uralkodnék e földön. Leljük a nemesszívú atyák jutalmukat ott, a honnan biztosan is várják — a Magasságbelinnél!

F. hó 10-én éjjeli 1 óraker Deutsch Ignác szegedi ügyvéd-segéd agyonlötötte magát s csak az nap déli 11 óraker vették a vendéglőben észre. A hátramaradt levélből amerikai párbajt mond öngyilkosságának okául. Anyagi viszonyai, — következtetve abból, hogy pár nappal előbb a postára feladott s anyjára Szegedre címezett ládában tekintélyes értékű ékszerrek, szép összeg készpénz volt, — agy látszik rendezettek voltak. Igaz ugyan, hogy már másnap megjelent egy szegedi utazó ügynök azon állítással, hogy ezen szép ékszernek mind az ő jótállása mellett adattak az öngyilkosnak át elárúsítás végett még pedig „minden elismervény nélkül” (a mi sub rosa vajmi hihetetlen dolog) s hogy ez okból ő ezeket magának vindikálja mindaddig, míg a bíróságnál a dolog végérvényesen el nem dől, nem vet homályt a szerencsétlen öngyilkosra.

Jelen eset alkalmából önkénytelenül felmerül a kérdés, vajjon olyan könnyű dolog-e egy olyan tárgyat, melynek rendeltetése helyére és címére már elmentie kellett volna a postával egy községi rendőrbiztos egyszerű felszólítása folytán kiadni, azt felnyitni és a benne talált tárgyakat visszatartani

Abban a szerény nézetben vagyunk, hogy ez nem a legkorrektebb eljárás és postaszabályainkban ez nehezen van előírva. De azért megengedjük az ellenkezőt is, csak hogy az ily eljárás a postai titok feltárában igen tág teret nyit.

Adóügyi jegyzőnk még csak benyújtotta nyugdíjaztatása iránti kérvényét és máris számos aspiransról beszél a fáma. Sokan vannak, de mégis igen kevesen, a mennyiben igen kevesen vannak, a kik ez állást egy betölthetnék, a mint ez megkívánatik, különösen ha meggondoljuk hogy ezentúl felváltva, bizonyos időközökben a közigazgatási jegyző az adóosztálynál és megfordítva lesz alkalmazandó. El is kellene már nagyon a közigazgatási osztálynál is egy kis „tisztogatás”, egy H-rkules, ki az Angias istállóját legalább nagyjából kitisztítani képes volna.

Nem rég egy kir. esendőr és egy honvédből álló járőr a szállásokon cirkálván, egy helyen hatalmasan bergaszkodott s ez állapotban a esendőr a honvédet agyonlötöni akarta. Utóbbi egy másik szállási embert felszólított, hogy a esendőrt kiengesztelje, a mi kis időre sikerült is, később azonban az élvezett ital újra kezdven működni nála, puskáját a szállási ember néhány napos betegágyas nejeire sütötte el háromszor, a férjnek pedig kezeit összeláncolta, hogy majd bebiséri. Ennek azonban sikerült előle megszökni s egyenesen, összeláncolt kezekkel a szolgabírói hivatalba menekült, hol is baját elpanaszolván, a megbízott esendőr-örsvezető által felszabadított, elboacsátatott, a garázdálkodó esendőr pedig hallomás szerint Ujvidékre a esendőrparancsnoksághoz beszállítottatott.

Ez eset eszünkbe juttatja azt, amit B. Földvárról olvasunk, ahol a esendőrök az összes rendőr legénységét bilinesekben szállították a kir. járásbíróshoz s csak annyit jegyzünk meg, hogy ez szomorú jelenség!

Tüzöltő bálunk arról volt nevezetes, hogy a tánctermet számtalan zászló díszítette, ezek közt azonban nagyítóüveggel sem lehetett egy szál nemzeti színűt is felfedezni. Igaz, hogy a tüzöltő társaság főparancsnoka a községi közig. bíró és alparancsnoka a községi közig. jegyző szerbek; de elnöke a helybéli szolgabíró s a tagok nagy része mind magyarok, s az elnök nem is késett ott helyben méltó felháborodását a rendezők irányában kijelenteni. Az ügy állása azonban még eddig kiderítve nem lévén, többet nem szólnak, csak azt, hogy Zágráb igen messze van Ó-Becséről és mégis . . .!!!

A vidékről nem sok vigasztalót hallunk. Bács-Földváron a rendőrök elleni lázítás, mi miatt egy-két tekintélyes állást elfoglaló községi képviselő illetékes helyen feljelentetett; Szenttamáson nemzetiiségi torzalkodások, Petrovosszélón hasonlóképen, mind megannyi elszomorító körülmény.

Az urbéri egyezség a legelő felosztás tárgyában megkötöttetett. A felebbezésre kitűzött határidő azonban még le nem jár, nem jogérvényes. r. l.